

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

VII. Ad Theophilum. Beatiß. Papæ. ex eo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

- Ioh. 4. mūm mulierculis apparet. Sathanas aurem ex
 Luc. 10. Archangelico fastigio non aliam ob causam, nisi
 Matt. 23. ob contrariam humilitati superbiam ruit. Et Ju-
 Esai. 14. daicus populus primas sibi cathedras & salutatio-
 Matt. 23. nes in foro vendicans, deputato antea in illam
 Esai. 40. situla, gentium populo succedente, deletus est.
 Contra sophistas quoque seculi & sapientes mun-
 di Petrus & Jacobus piscatores mittuntur. Cuius
 Iacob. 4. rei causa Scriptura ait: Superbis Deus resistit, hu-
 * Vides. milibus autem dat gratiam. Vide * frater qua-
 le malum sit, quod Deum habet adversarium.
 Luc. 18. Ob quod in Evangelio & Phariseus arrogans
 spernitur, & humilis publicanus auditur. Decem
 jam (nisi fallor) epistolas plenas tam officij, quam
 precum mihi, cum tu ne nutum quidem facere di-
 gnaris: & Domino loquente cum servis, frater
 cum fratre non loqueris. Nimis, inquires, contu-
 meliosè. Crede mihi, nisi styli verecundia pro-
 hiberet, tanta læsus ingererem, vel inciperes mi-
 hi rescribere vel iratus. Sed quoniam & irasci
 hominis est, & injuriam non facere, Christiani-
 ni: ad antiquum morem revertens rursus pre-
 cor, ut & diligentem te diligas, & ut confer-
 vo sermonem conservus impartias. Vale in Do-
 mino.

VII. Hieronymus Theophilo Episcopo Alexandrino,
 Laudat librum Paschalis, ab eodem Theophilo
 . Græcè conscriptum, & à se Latine
 conversum.

B Eatissimo Papæ Theophilo Hieronymus sa-
 lutem. Ex eo tempore, quo beatitudinis tuæ
 acce-

LIBER PRIMUS.

accēpi epistolas, juncto Paschali libro, usque in
 praesentem diem ita & mœrore luctus, & sollicitu-
 dine, ac diversis super statu Ecclesiae hinc inde ru-
 moribus exagitatus sum, ut vix volumentuum
 potuerim in Latinum sermonem vertere. Opti-
 mē enim nosti, juxta veterem sententiam, non es-
 se tristem eloquentiam: maximē si ad aegritudi-
 nem animi accedat corporis aegritudo. Et hanc
 ipsam epistolam febre aestuans, & quintum jam
 diem decumbens lectulo, nimia festinatione di-
 stavi, breviter indicans beatitudini tuae, magnum
 me laborem sustinuisse in translatione ejus, ut o-
 mnes sententias pari venustate transferrem, &
 Graecae eloquentiae Latinum aliqua ex parte re-
 sponderet eloquium. In principio philosopha-
 ris, & generaliter agens dum omnes erudis, unum
 jugulas: in reliquis autem, quod vel difficilli-
 mum est, Rhetoricae eloquentiae jungis Philoso-
 phos, & Demosthenem atque Platonem nobis
 consocias. O quanta dicuntur in luxuriam: quan-
 tis praconijs extollitur continentia? & de isti-
 mis sapientiae disciplinis, diei ac noctis. Lunae
 cursus ac Solis ratio, mundi istius natura descri-
 bitur: & hanc ipsam disputationem ad Scri-
 pturarum refers auctoritatem, ne in Paschali li-
 bro videaris de secularibus quicquam fontibus
 mutuatus. Quid plura? In his laudare te vereor,
 ne assentandi crimen incurram. Optimus liber
 est, & in Philosophis: & agens susceptam causam
 absque invidia personarum. Unde obsecro te, ig-
 noscas tarditati etiam meae. Ita enim sanctae &
 venerabilis Paulae confectus sum dormitione ut
 absque translatione hujus libri, usque in praesen-

*Paula
 vidua*

liber

tiarum nihil aliud divini operis scripserim. Perdidimus enim, ut ipse nosti, repente solatium, quod (ut conscientia nostrae testis est Dominus) non ad proprias ducimus necessitates, sed ad sanctorum refrigeria, quibus illa sollicitè serviebat. Sancta & venerabilis te filia tua Eustochium, quae nullam pro matris absentia recipit consolationem, te universa fraternitas suppliciter salutat. Litteras, quos dudum scripsisse te nuntiasti, vel legendos nobis, vel vertendos trans mitte. Vale in Christo.

VIII. Hieronymus Paulo Concordiensis Aquileiensi Monacho seni. Philosophatur de hominis aetate misera, & laude vegeta senectutis.

Humanae vitae brevitatis, damnatio delictorum est. Et in ipso saepe lucis exordio mortis sequuta nascentem, labentia quotidie in vitium saecula proficitur. Nam cum primum paradisi colonum viperinis nexibus praepeditum coluber deduxisset ad terras, aeternitas mortalitate mutata in nongentos & eo amplius annos, secundum quodammodo immortalitatem maledicti hominis distulerat elogium. Exinde paulatim recrudescente peccato, totius orbis naufragium gigantum adduxit impietas. Post illud, ut ita dixerim, purgati baptisma mundi, in breve tempus hominum vita contracta est. Hoc quoque spatium, sceleribus nostris semper contra divina pugnantis, penè perdidimus. Quotus enim quisque aut centenariam transgreditur aetatem, aut non ad